

РЕШЕНИЕ

№ 40

гр. София, 05.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 06.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8520** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 87, вр. с чл. 75, ал.1, т.2 и 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. Г. С., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И. Р.И., [дата на раждане], чрез адв. Д. Р. срещу Решение № 12702/10.08.2022 г. на зам. председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

Жалбоподателят счита оспореното решение за нищожно и алтернативно незаконосъобразно, тъй като не са обсъдени и анализирани всички факти и обстоятелства, чрез които да бъде установена обективната истина в нейната цялост, за да се прецени необходимостта на г-н С. да бъде предоставена търсената закрила. Твърди още, че със своя съдебен акт ВАС е дал задължителни указания по прилагането и тълкуване на закона, като е приел, че спрямо г-н С. са налице предпоставките на чл. 9 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. Административният орган обаче не е изпълнил дадените указания, а вместо това е провел повторно интервю, при което съобразно изложеното в Решение № 12702/10.08.2022г. е констатирал противоречия в изложените твърдения. Твърди се още, че ответника е подходил изключително формално при извършване на преценка по отношението наличието на предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 8 ЗУБ, а именно по други причини от хуманитарен характер, поради факта на съпругеско съжителство на А. С. с българска гражданка и наличието на общо дете-български гражданин, както и предвид продължителния престой на жалбоподателят в Република България и пълното му интегриране в българското общество. В решението

липсвала цялостна преценка на надлежно представена информация относно настоящата обстановка в И., поради което преценката на представената бежанска история нямало как да бъде обективна. Пропускът на административния орган да събере нужната информация и да отчете възраженията и обясненията на жалбоподателя във връзка със страха от преследване в страната му на произход, представлявал съществено нарушение по чл. 35 от АПК и рефлектирал върху ефективността на защитата му.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата. Жалбата се поддържа и от процесуален представител адв. Д. Р..

Ответникът – Зам.Председател на Държавната агенция за бежанците, чрез процесуален представител юрк. Д. оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Съдът, като обсъди доводите на страните в производството и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Подадена е молба за предоставяне на международна закрила с вх. РД09-714/01.06.2020 г. на РПЦ - С. до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС) от А. (собствено име) Г. С. (фамилно име), от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], И., гражданин на И., персиец по народност, вероизповедание: християнин-протестант, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни първоначално са установени въз основа на попълнена декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. В хода на производството чужденецът е предоставил оригинал на национален документ за самоличност, издаден от И., въз основа на който личните данни на чужденеца са променени на А. (собствено име) Г. С. (фамилно име), [дата на раждане] в [населено място], И.. Посочената по-горе молба е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. За първи път гражданинът на И. е подал молба за предоставяне на статут с вх. № 2945 от 27.04.2015г. на РПЦ - С. до председателя на ДАБ-МС. С Решение № 1267 от 16.03.2016г. на заместник - председателя на ДАБ-МС, на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният акт е обжалван и с Решение № 3666 от 30.05.2016 г. по адм. дело № 3607 по описа за 2016 г., Първо отделение, 44 състав на Административен съд - София - град отхвърля жалбата на чужденеца срещу Решението на ДАБ-МС. С Решение № 3846 от 29.03.2017 г. по адм. дело № 8663 по описа за 2016 г., Трето отделение на ВАС оставя в сила Решението на ДАБ-МС.

За втори път А. Г. С. е подал молба с вх. № УП14595 от 05.07.2017г. на ДАБ-МС. С Решение № 50-ОК от 14.07.2017 г. на интервюиращ орган на ДАБ-МС, молбата на чуждия гражданин не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Административният акт е обжалван и с Решение № 6143 от 31.10.2017г. по адм. дело № 9957 по описа за 2017 г., Първо отделение, 37 състав на АССГ отхвърля жалбата на гражданина на И. срещу издаденото от ДАБ-МС решение.

За трети път иранския гражданин е подал молба с вх. № КП-2475 от 20.12.2019 г. на ДАБ-МС. С Решение № 1-ОК от 02.11.2020 г. на интервюиращ орган на ДАБ-МС, молбата на чуждия гражданин не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. С Решение № 2400 от 05.05.2020 г. по адм. дело № 1515 по описа за 2020 г., Първо отделение, 10 състав на АССГ отменя Решение № 1-ОК от 02.11.2020 г. и връща делото в ДАБ-МС за изпълнение на указанията, по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на съдебното Решение.

Чужденецът е регистриран в ДАБ-МС с молба за предоставяне на международна закрила 714/01.06.2020г.

Във връзка с изложената бежанска история и последвалия детайлен анализ на представените от чуждия гражданин факти и обстоятелства по молбата му за международна закрила, с Решение № 2598 от 08.12.2020 г. на заместник - председателя на ДАБ-МС, на чуждия гражданин е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Административния акт е обжалван и с Решение № 630 от 05.02.2021 г. по адм. дело № 141 по описа за 2021 г. Административен съд - София-град (АССГ) е отхвърлил жалбата на иранския гражданин и е потвърдил изцяло решението на председателя на ДАБ-МС. С Решение № 6892 от 08.06.2021г. по адм. дело №4457/2021г., Четвърто отделение на ВАС е отменил решението на АССГ в частта с която е оставено в сила Решение № 2598/08.12.2020 г. на заместник - председателя на ДАБ-МС, с която е отхвърлена молбата на С. за предоставяне на хуманитарен статут и връща преписката за произнасяне при съобразяване със задължителните указания. Съдът е намерил, че доколкото се установява, че за А. С. съществуват сериозни основания да се смята, че ако бъде върнат обратно в И. би бил изложен на реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 15 от Директива 2011/95/ЕС. При наличието на категорични данни, неоспорени от ответната страна, че А. Г. С. е осъден на 15 години и три месеца затвор, конфискация на цялото му движимо и недвижимо имущество, смъртна присъда и срещу него е осъществено сексуално насилие, съдът е приел, че чуждият гражданин е изложен на реална опасност от такива посегателства в случай на връщане в страната си на произход.

По повод указанията на ВАС е проведено интервю с молителят на 30.09.2021г./л.57-68/. В интервюто жалбоподателят сочи, че след 2010 или 2011 г. се е сдобил с документи, които уличавали определени хора, което му е създавало проблеми с властите в И.. Допълва, че за да успее да ги принтира е помолил свой много близък приятел на име А. А., който в последствие разбрал, че работи и сътрудничи на тайната полиция. Чужденецът посочва, че е бил задържан от трима цивилни мъже от дома му и бит и обиждан докато не е загубил съзнание. Озовал се в болница, където е бил един месец, след което бил на домашно лечение, което трябвало да продължи шест месеца. Твърди, че срещу него било образувано дело пред ислямски революционен съд. Заявява, че първоначално бил осъден на 15 години и 3 месеца лишаване от свобода, имал е забрана за напускане на страната и заповед над движимото и недвижимото му имущество. Не е изчакал второто заседание, като е избягал от И. след като заплатил на негов приятел да заличи името му от системата за лица, които имат забрана за напускане на страната за срок от 24 часа. Жалбоподателят разказва подробно бежанската си история, свързана с престоя му в Турция и извършеното от А. А. и приятели на същия посегателство над А. С., а именно изнасилване. По време на акта на изнасилване А. А. е посочил, че като християнин той трябва да бъде убит, като е подчертал, че жалбоподателят разпространява документи, насочени срещу духовния лидер. В допълнение, твърди, че има сериозни психологически проблеми, а в миналото му е минавала мисълта за самоубийство.

Компетентният орган е приел, че в хода на производството не се установяват факти, които да обуславят необходимост от предоставяне на хуманитарен статут на А. Г. С.. Последният не направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване по изброените в чл. 9, ал.1 от ЗУБ причини. АО е приел, че след анализа

на бежанската история и данните по преписката не се обоснова наличието на риск за живот или свобода на чуждия гражданин в страната му на произход по смисъла на закона. В случая не се установяват предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

След извършена преценка на актуалната обстановка в И. посредством приложената по преписката справка Вх.№ МД-240/11.04.2022 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС /л. 45-47/, не се установяват и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз от 30.01.2014 г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. "в" от директива 2004/83/ЕО, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ

В хода на административното производство от жалбоподателя се представят писмени доказателства – Свидетелство за водно кръщение на жалбоподателя на 29.09.2016 г., издадено от Пастор И. К. от Християнска църква „Мисията“; Справка за актуалната ситуация в Ислямска Република И., изготвена от "Център за правна помощ – глас в България" /л.235/

От страна на ответника се представя Справка вх.№МД-800/02.12.2022 г. на Дирекция "Международна дейност" към ДАБ относно Ислямска Република И..

От процесуалният представител на жалбоподателят се представя предложение за резолюция на ЕП, по повод смъртта на Махса Емини и репресиите срещу протестиращите в защита на правата на жените в И..

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

Оспореното решение е съобщено на жалбоподателя на 29.08.2022 г. срещу подпис, а жалбата срещу него е депозирана чрез административния орган на 08.09.2022г. - в преклузивния срок по чл. 87 от ЗУБ. Същата изхожда от активно легитимирана страна и е насочена срещу годен за обжалване административен акт. Ето защо се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Решението е обективизирано в писмена форма и е издадено от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Съгласно чл. 48, ал.1, т.1, предл. второ от ЗУБ, Председателят на ДАБ има законоустановено правомощие да отказва международна закрила в Република България, на основание чл. 75, ал.1 от ЗУБ.

Административният акт отговаря и на общите изисквания за форма и съдържание по чл. 59 от АПК. В решението са посочени както фактически, така и правни основания за издаването му.

В хода на производството с търсещия закрила е проведено интервю, отразено в нарочен протокол, прочетени на интервюирания в присъствието на преводач на разбираем за него език. Спазено е и изискването на чл. 58, ал. 9 от ЗУБ.

Независимо от горното, настоящият състав счита, че оспореното решение е издадено при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Административният орган е счел, че липсва подробно описание на обстоятелства или лични подробности за изясняване на случая, а изложените факти в същата са оскъдни и неубедителни. Този извод не може да бъде споделен. В проведеното интервю с рег. № УП 14595/30.09.2021 г. /л. 57-66/ чуждият гражданин отново посочва, че е осъден на 15 години и 3 месеца лишаване от свобода, имал е забрана за напускане на страната и запор над движимото и недвижимото му имущество, както и, че е бил изнасилен от

неговият приятел А. А.. Според настоящия състав тези изнесени от жалбоподателя данни в достатъчна степен конкретизират фактите и обстоятелствата от изложената бежанска история. Следва да се отбележи, че за да бъде предоставен хуманитарен статут се изисква наличието на реална опасност от тежки посегателства, спрямо лицето. Съгласно разпоредбата на чл. 15 Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. тежките посегателства са: смъртно наказание или екзекуция; или изтезание или нечовешко или унизително отношение, или наказание, наложено на молител в държавата на произход; или тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Административният орган е следвало да направи оценка на фактите и обстоятелствата съгласно чл. 4 от Директива 2011/95/ на ЕС.

В тази връзка и с оглед изложената в проведеното пред органа интервю данни за изнасилване на жалбоподателя, следва да се цитира и посоченото в решението на ВАС решение на ЕСПЧ по делото *Aydin c/y Турция* и делото *Zontul c/y Гърция*, с което е прието, че еднократното изнасилване от служител на държавата може да представлява изтезание. Безспорно е, че поради тази причина, търсещият закрила е лице от уязвима група по смисъла на § 1, т. 17, пр. 5 от ДР на ЗУБ, като лице, понесло изнасилване или други тежка форма на психическо, физическо или сексуално насилие.

Административният орган неправилно е приел, че жалбоподателят значително изменя елементи от бежанската му история, с цел представянето на нови такива, в който той се представя като заплашен със смъртно наказание в страната си. Съдът намира, че разминаването в изложените от жалбоподателя в проведените интервюта пред административния орган не е съществен, доколкото бежанската му история не е променена, както и причините за напускане на страната на произход. Предвид факта, че причините за напускане на страната на произход на жалбоподателя са свързани с травматични преживявания, които са причина за наличието на сериозни психически проблеми, съдът намира, че задължение именно на административният орган е било изясни тези спорни моменти. Именно в разпоредбата чл. 63а, ал. 5 от ЗУБ е предвидена възможността интервюиращият орган да провежда допълнителни интервюта, ако е необходимо за нуждите на съответното производство.

Събраните в съдебното производство доказателства, категорично потвърждават тезата на жалбоподателя, изложена и в хода на проведените интервюта, че е претърпял тежко посегателство и е бил на болнично лечение /л.60/. И. гражданин е разказал, че е обвиняван, че е разпространявал материали и призови свързани с християнската религия. Бил обвинен в уронване престижа на духовния лидер, заради което бил осъден на 15 години и три месеца лишаване от свобода/л. 61/. Неправилно административният орган не е взел предвид факта, че лицето било арестувано и осъдено в страната си на произход. По време на процесното интервю, и преди това жалбоподателят многократно е твърдял, че не са налични при него всички доказващи ги документи, защото били предоставени пред други органи (ВКБООН, на турските власти, на културното представителство на И. в [населено място]). Административният орган приел, че след като не са били представени не следвало да се дава вяра на твърденията му.

В контекста на изложеното, дори при индиция за наличие на възможност от налагане на смъртно наказание, оспорваният не може да бъде върнат в страната си по произход. Това е така, защото чл. 3 от Конвенцията за защита правата на човека и

основните свободи, към която Република България се е присъединила като цивилизована европейска страна, защитава една от основните ценности на демократичното общество. Той забранява по абсолютен начин изтезанията или нечовешкото или унижително отношение или наказание и налага абсолютна забрана на всяко връщане на лице, изправено пред действителен риск от отнасяне, което ѝ противоречи. Съгласно тази норма, държавата носи отговорност, когато е извършено експулсиране, в случаите когато засегнатото лице ще е изложено на реален риск от изтезание или унижително отношение или наказание.

Съдът намира за установено друго съществено процесуално нарушение, а именно, че ответника е подходил формално при извършване на преценка по отношението наличието на предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 8 ЗУБ, а именно по други причини от хуманитарен характер, поради твърдените на съпругеско съжителство на А. С. с българска гражданка и наличието на общо дете-български гражданин, както и предвид продължителния престой на жалбоподателят в Република България и пълното му интегриране в българското общество. Административният орган е приел, че жалбоподателят не е представил необходимите доказателства за да докаже твърдението си, но дори и да са били представени такива органът твърди, че би ги намерил за неотнормими и ирелевантни към предоставянето на международна закрила на лицето.

В Съгласно чл.14 от Конституцията на Република България семейството е под закрилата на държавата и обществото. Отделно с разпоредбата на чл. 8, § 1 от Европейската конвенция за правата на човека се установява и правото на зачитане на семейния живот, като в § 2 се сочат предпоставките, при наличието на които може да има намеса в това право, от страна на държавата. Приложимия в случая закон /ЗУБ/, също съдържа редица разпоредби - чл. 8, ал. 9, чл. 9, ал. 6, чл. 22, чл. 34, които гарантират зачитане на правото на семеен живот и запазване целостта на семейството. Издателят на административния акт в качеството му на държавен орган има задължение, произтичащо от посочените разпоредби, да не нарушава правото на семеен живот на лицата и целостта на семейството, както и правомощието да преценява наличието или не на законоустановените предпоставки за ограничаването на това право.

Настоящият състав следва да посочи, че административният орган е длъжен да съобразява Европейското и национално законодателство, с оглед недопускане нарушаване на правото на семеен живот на лицата и целостта на семейството, както и с оглед изпълнение на задължението си /чл. 75, ал. 2 от ЗУБ/ да извършва задълбочена и правилна преценка дали са или не законоустановените предпоставки на това право и съотв. на действително установеното от него да приложи закона, като признае или откаже предоставяне на закрила.

Следва да се изследва обстоятелството има ли жалбоподателят качеството на член на семейство по смисъла на това понятие съгласно легалната дефиниция по § 1, т. 3, б. "а" от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Целта на посочената разпоредба е да се запазва целостта на семейството на чужденец, търсец закрила или вече получил такава, като по този начин се

препятства разделянето на членовете на едно семейство и накърняването на правото им на семеен живот, гарантирано от чл. 8, т. 1 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи.

По изложените съображения съдът счита, че оспореното решение е постановено в нарушение на чл. 35 от АПК, като и при несъобразяване с разпоредбата на чл. 75, ал.2 от ЗУБ, довело и до несъответствието му с материалния закон, което е основание за отмяната му като незаконосъобразно по смисъла на чл. 146, т.3 и т.4 от АПК.

Предвид гореизложеното оспореното решение следва да се отмени, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне по подадената от жалбоподателя молба за закрила. При новото произнасяне по молбата за закрила на А. Г. С. следва да се преценят всички факти, изложени в бежанската история относими към условията за субсидиарна закрила съобразено с мотивите на настоящото решение посочени по горе, както и решение №6892 от 08.06.2021г. на ВАС по дело №4457/21г.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. Г. С., Л., гражданин на И.Р.И., [дата на раждане] , Решение №12702/10.08.2022г. на зам. председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което е отказано предоставянето на хуманитарен статут на жалбоподателят.

ВРЪЩА преписката на Председателя на ДАБ за ново произнасяне по молбата за закрила на А. Г. С. при съобразяване със задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14 –дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: